

Ο ρόλος του εκπαιδευτικού στην πρόοδο των δίγλωσσων μαθητών: διαφορά απόψεων ανάλογα με την επιμόρφωση (Μπαϊκούση Σταυρούλα - Ελένη, Παιδαγωγός)

/ [Πεμπτουσία](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bit.ly/2fE7Ajw>]

Σχετικά με την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών που έλαβαν μέρος στην έρευνα ο έλεγχος Χ² για την ερώτηση σχετικά με το ρόλο του εκπαιδευτικού της γλώσσας, δεν έδειξε κάποια αξιοσημείωτη διαφοροποίηση. Ειδικότερα, τόσο οι εκπαιδευτικοί με επιμόρφωση (52.63%) ,όσο και αυτοί χωρίς επιμόρφωση (45.5%) επέλεξαν το ρόλο του συντονιστή ενεργειών για την παρώθηση ενεργής μάθησης. Τελευταίος στις προτιμήσεις τους αναδείχθηκε ο ρόλος του μεταδότη πληροφοριών (10.52%) για τους εκπαιδευτικούς με επιμόρφωση και με το ίδιο ποσοστό δόθηκαν και οι πολλαπλές απαντήσεις (10.52%). Οι εκπαιδευτικοί χωρίς επιμόρφωση δεν επέλεξαν το ρόλο του μεταδότη πληροφοριών.

Στην ερώτηση αναφορικά με τη συχνότητα του σχεδιασμού της διδασκαλίας από τους εκπαιδευτικούς, δεν υπήρξε διαφοροποίηση. Οι περισσότεροι εκπαιδευτικοί προτίμησαν τις απαντήσεις «κάθε μάθημα» και «κάθε εβδομάδα». Πιο συγκεκριμένα, οι δέκα από τους δεκαεννιά συμμετέχοντες που είχαν λάβει επιμόρφωση, ανέφεραν ότι σχεδιάζουν τη διδασκαλία τους σε κάθε μάθημα (52.63%) και οχτώ από τους δεκαεννιά κάθε εβδομάδα (42.10%). Από τους έντεκα εκπαιδευτικούς χωρίς επιμόρφωση οι έξι σχεδιάζουν σε κάθε μάθημα τη διδασκαλία τους (54.54%) και οι υπόλοιποι πέντε κάθε εβδομάδα (45.45%).

Η δήλωση σχετικά με το εάν η σωστή εκμάθηση της γλώσσας επιτυγχάνεται παρεμβαίνοντας στα λάθη των δίγλωσσων μαθητών με συχνές διορθώσεις, δεν ανέδειξε καμία διαφοροποίηση συγκριτικά με την επιμόρφωση των συμμετεχόντων. Οι περισσότεροι από τους εκπαιδευτικούς απάντησαν αρνητικά, Αναλυτικότερα, από τους δεκαεννέα εκπαιδευτικούς με επιμόρφωση, οι δεκατέσσερις απάντησαν αρνητικά (73.68%) και οι πέντε θετικά (26.31%). Επίσης, από τους έντεκα εκπαιδευτικούς χωρίς επιμόρφωση οι επτά απάντησαν αρνητικά (63.63%) και οι τέσσερις θετικά (36.36%). Κανένας εκπαιδευτικός δεν έδωσε την απάντηση «δεν ξέρω-δεν απαντώ».

Οι εκπαιδευτικοί που συμμετείχαν στην έρευνα κλήθηκαν να επισημάνουν τη μέθοδο με την οποία ανταποκρίνονται καλύτερα οι δίγλωσσοι μαθητές. Στην ερώτηση αυτή, ο έλεγχος ανεξαρτησίας χ^2 ,έδειξε μια μικρή διαφοροποίηση. Τόσο οι εκπαιδευτικοί με επιμόρφωση όσο και αυτοί χωρίς επιμόρφωση, επέλεξαν πολλαπλές επιλογές, σε ποσοστό 31.5% με επιμόρφωση και 54.5% χωρίς επιμόρφωση. Στη συνέχεια ,οι εκπαιδευτικοί με επιμόρφωση επέλεξαν τη βιωματική μέθοδο (26.3%), σε αντίθεση με αυτούς χωρίς επιμόρφωση η οποίοι κατέταξαν στη δεύτερη θέση τη συνεργατική μέθοδο (27.3%). Έπειτα, οι εκπαιδευτικοί με επιμόρφωση, τοποθέτησαν τη δυαδική (15.8%), εν συνεχεία ισοψηφεί η ατομική (10.52%) και η συνεργατική (10.52%) μέθοδος, ενώ ένας επέλεξε το «άλλο» (5.26%). Σχετικά, με τους εκπαιδευτικούς χωρίς επιμόρφωση στην τρίτη θέση ισοψηφεί η βιωματική (9.09%) και η δυαδική (9.09%) μέθοδος.

Κανένας από αυτούς δεν επέλεξε την ατομική μέθοδο.

Σχετικά με τη συχνότητα των μέσων που εφαρμόζουν στη διδασκαλία τους οι εκπαιδευτικοί για να προσελκύσουν το ενδιαφέρον των παιδιών δεν υπήρξε μεγάλη διαφοροποίηση. Για τη χρήση του υπολογιστή και οι δυο κατηγορίες επέλεξαν το συχνά (42.1% με επιμόρφωση και 45.4% χωρίς επιμόρφωση). Στη δεύτερη θέση, τόσο οι εκπαιδευτικοί με επιμόρφωση (42.1%) όσο και οι εκπαιδευτικοί χωρίς επιμόρφωση (27.3%) επέλεξαν το πολύ συχνά. Ελάχιστοι και από τις δύο κατηγορίες επέλεξαν το σπάνια, 10.5% των εκπαιδευτικών με επιμόρφωση επέλεξαν το λίγο, ενώ μόνο ένας εκπαιδευτικός χωρίς επιμόρφωση, δήλωσε ότι χρησιμοποιεί τον υπολογιστή σχεδόν πάντα. Στις υπόλοιπες κατηγορίες δεν παρατηρείται κάποια αξιοσημείωτη διαφοροποίηση. Τόσο οι εκπαιδευτικοί με επιμόρφωση όσο και αυτοί χωρίς επιμόρφωση χρησιμοποιούν με την ίδια συχνότητα το powerpoint, το video, το projector, τη μουσική και το διαδραστικό πίνακα. Ένας από τους εκπαιδευτικούς με επιμόρφωση εκτός από αυτά τα εποπτικά μέσα χρησιμοποιεί κατασκευές και πειράματα.

Καμία διαφορά δεν προέκυψε στην ερώτηση για το εάν προσαρμόζουν οι εκπαιδευτικοί τη διδασκαλία τους στις ανάγκες των αλλόγλωσσων μαθητών, όπως αναφέρουν οι σύγχρονες τάσεις διδασκαλίας. Και οι δυο κατηγορίες εκπαιδευτικών είναι θετικές με αυτή την άποψη, ενώ μικρός είναι ο αριθμός των εκπαιδευτικών που είτε είναι αρνητικοί, είτε δεν γνωρίζουν. Στην ερώτηση για το εάν είναι ενημερωμένοι για τις σύγχρονες τάσεις διδασκαλίας υπήρξε μεγάλη διαφορά. Μεγάλο ποσοστό εκπαιδευτικών με επιμόρφωση (63.15%) γνωρίζουν αρκετά για τις σύγχρονες τάσεις διδασκαλίας, σε αντίθεση με τους εκπαιδευτικούς χωρίς επιμόρφωση οι οποίοι στη πλειοψηφία τους (54.5%) δήλωσαν ότι γνωρίζουν λίγο. Επίσης, από την ίδια κατηγορία εκπαιδευτικών μόνο το 18.2% απάντησε αρκετά, το 18.2% καθόλου και ένας εκπαιδευτικός γνώριζε πολλά (10%).

Στη τελευταία ερώτηση του τρίτου άξονα σχετικά με το εάν οι εκπαιδευτικοί προσπαθούν να δημιουργούν ένα πολυτροπικό και πολυαισθητηριακό πλαίσιο στη τάξη τους δεν υπήρξε κάποια διαφοροποίηση. Οι περισσότεροι εκπαιδευτικοί απάντησαν θετικά (με επιμόρφωση: 94.7%, χωρίς επιμόρφωση: 72.8%), ενώ όσοι είχαν αρνητική άποψη ήταν χωρίς επιμόρφωση (18.2%). Δύο εκπαιδευτικοί, ένας από κάθε κατηγορία (με επιμόρφωση: 5.26%, χωρίς επιμόρφωση: 10%) δήλωσαν ότι δεν γνωρίζουν εάν δημιουργούν πολυτροπικό-πολυαισθητηριακό πλαίσιο.

(συνεχίζεται)